

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Odilo Abbas. Commemorationis omnium fidelium defunctorum, primus institutor. cap. LXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

S. ODILO ABBAS:
Commemorationis omnium fidelium defunctorum,
primus institutor.

quia

Sancta, & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur. 2. Mac. 12.

Cap. LXVII.

En quis exprimere valeat laudem, quam cum benedictione promeruit Sanctus Odilo Cluniacensis Abbas, cuius institutionis beneficium, tanto gloriosius est, quanto charitate maiori redundat? Magna quippe sunt sanctissima illa monachorum Benedictinorum instituta, de quibus uel ante egimus, uel post acturi sumus: magnum, doctrinae laude Ecclesiam Dei aedificare: magnum, & diuitiis eam ditare temporalibus, si sine spe retributionis humanae (ut de sanctis credere est, qui quæ sua sunt non quærebant, sed quæ Iesu Christi) fiant: Maius tamen multo reputo, & sine comparatione gloriosius, pro illis orare, illis benefacere, illos iuuare, à quibus retributionis nihil, nec speras, nec habere potes. Cuius generis sunt illi, qui pie in Christo obdormientes, purgatorii ignibus quoadusque reddant uniuersum debitum (nihil enim coinquinatum in regnum intrabit celorum) cruciari nesciunt. His compati, & cum Apostolo Paulo, infirmitatibus eorum infirmari, cruciatibus angī, uocibus, *Miseremini mei, miseremini mei*, ad misericordiam incitari, quid sanctius, quid fructuosius. Et hoc diuinum, dicam, beneficium, ex Benedictina quoque cultura pullulauit: Testantibus namque S. Petro Damiano, Sigeberto in chron. ad annum 998. Supplemento chron. lib. 12. Autore chron. Clun. Martyrologio Romano, & aliis, S. Odilo Abbas, omnium primus in suis monasterijs instituit, illudq; decreto præcepit obseruandum, ut secunda die Nouembris, quæ est altera post solennitatem omnium Sanctorum, Omnium fidelium defunctorum memoria, in psalmis, elemosinis, & præcipue Missarum sollemnis, celebraretur. Quod sanctum institutum postmodum Romani Pontificis auctoritate ubique locorum seruandum, sacris le-

gibus sanctum est. Quare autem hac ipsa die potius, quam alia qua id fecerit obseruari, officii ecclesiastici ratio in causa fuit. Nam ante Odilonem ducentis ferè annis, vixit Hamularius Fortunatus Archiepiscopus Treuirensis & monachus, qui officium Mortuorum ordinauerat post festum Omnium Sanctorum, ut impleretur, in libro de ordine antiphonarii, c. 65. sic inquit: *Post officium Sanctorum, inserui officium pro mortuis, multi enim transeunt de presenti seculo, qui non illic sanctis coniunguntur, pro quibus solus more officium agitur.* Hæc ille. Causam uero cur hoc fecerit habes, tum in uita huius sancti apud Surium tomo 1. die 1. Ianuarii, tum etiam apud Voraginem, & Claudium de Rota, in legendaris, die 2. Nouembris. Illius uisione frui si peroptas, quinto eum huius rami loco depictum uidebis, Abbatis habitu, caput mortui, iustitiae sui trophæum, dextera tenentis. Scripsit plures variosque sermones diuersarum festiuitatum, qui sunt & reseruantur MSS. Chiniaci, uidelicet;

De Natiuitate Domini, ser. 1. Dominicæ Natiuitatis sacratissimum diem.

De Epiphania Domini, ser. 1. O fraterna caritas.

De Purificatione B. Mariæ, ser. 1. Omnipotentis Dei Patris, omnipotens sermo.

De Incarnatione Domini, ser. 1. Dominicæ incarnationis.

De Resurrectione Domini, ser. 3. tali exordio.

1. Certissima fiducia est Christianorum.

2. Quamuis fratres dilectissimi.

3. Hodie dilectissimi fratres.

De Assumptione Domini, ser. 1. Postquam Dominus saluauerit nos.

De Pentecoste, ser. 1. Indicibilis & immensa præsentis dei maiestas.

De Natiuitate S. Ioannis Baptistæ, ser. 1. Ortum domini precursoris.

De SS. Petro & Paulo ser. 1. In exordio uigiliarum apostolicæ solennitatis.

De assumptione B. Mariæ, ser. 1. Congruum satis & conuenienter uidetur.

De sancta Cruce, ser. 1. Post illum singularem.

Alia si quæ scripserit ad notitiam meam non peruenerunt.